

SZEGEDI HIRADÓ.

20-dik szám.

Csütörtökön nyárhó 7-én 1859.

Első évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Tanodaútea, Lemle-féleház, 359. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden házhozordással: Egész évre 6 frt. — félévre 3 frt. — évnegyedre 1 frt 60 kr. anstr. ért.

Vidékre postán: Egész évre 8 frt. — félévre 4 frt. — évnegyedre 2 frt. anstr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasabos petisör egyszeri hirdetésnél 7 ujkr., kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasabos petisörig társi díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címzendők.

Előfizetési felhívás

a „Szegedi Híradó“

1859. második félévi folyamára.

A „Szegedi Híradó“ ezentúl is mint eddig a magyar alföld, különösen a gazdag tiszavölgy érdekeit képviseli.

Az alföld viszonyairól, a világ kereskedelmi és iparmozgalmairól értekeznek. Szegedi s vidéki híreket ad; a köztársaság, irodalom és művészet állapotaival ismerteti meg olvasóit.

Intézkedtünk, hogy helybeli üzleti tudósításaink az árak meghatározásán kívül, minden nevezetesebb adásvevőst magukban foglaljanak.

Több olvasónk kívánatára a városban elhaltak névjegyzékét is adjuk.

Az időjárásnak, lég- és hőmérséknek szintén van róvata lapunkban.

A „Szegedi Híradó“ máris felezsámu olvasókkal bírván, a beiktatott hirdetések jutányos voltak mellett a hirdetőre nézve is eléggé előnyösek.

Az előfizetési feltételek a lap homlokán olvashatók.

Felkérjük azon nemeslelkű hazafiakat, kik a magasabb műveltség és értelmiség tekintélyével bírnak a vidéken, miközdenek állvettve velünk az ügyért, hogy befolyásuk által lehessen lapunk az, mi lenni akar: a művelődés, az ismeretek és a fölvilágosodás terjesztője a nép között.

Szegeden, nyárhóban 1859.

A „Szegedi Híradó“ szerkesztősége.

Alföldi viszonyok.

A gazdaság állása a Bánságban.

Beköszöntött amaz időszak, midőn a gazdaember a sok veszélynek kitért terményeit lassankint betakaríthatja. Sajnos azonban, hogy sokszor a legvérmesebb remények egy pár hét, sőt pár nap alatt is tönkre jutnak.

Vidékünkön amily gazdag termést remélt kiki, annyira le van most hangolva aziránt, mert a gyakori és hosszan tartó esőzések folytán néhol egész határokat és helyenkint különösen a lapályosabb fekvő szántóföldeket egészen elborított a víz, és hol ezelőtt a különféle gabonanevek hintázták nemsokára megérendő kalászaikat, ott most — a gazdák kárára — moesár terül el szemeink előtt. A jég helyenkint amint a fölhből átvonult vidékünkön, vagy út-hat sorban szintén tetemes károkat okozott, melyek közül csak egynehány volt biztosítva. A többinek annyiból is nehezében eshetik a kár elviselése, mert a bajon segíteni jókor lehetett volna, ha az illetőkön kívül még számosan az oly sokszor emlegetett biztosítási szavakat, nem hagynák elhangzani a pusztában. — Nem tudjuk miért, a magyar biztosító társaság vidékünkön nem állt föl biztosításra ügynőskéket, mert ahol más társulatoknak két három ügynőük van, ott neki alig-alig hogy egy van jelenleg. — Célrányos lenne, ha evégett oly férfiak keresteneink föl, kik az ügy szeretére, buzgalma és nép jóléte előmozdítása iránti hajlamból, a különféle ajku népfajok közt is mindenkor megfelelnek.

A szénatermés kielégítő, csak az kár, hogy még eddig ezt sem lehetett az esőzések miatt földel alá szállítani, miáltal jóságából szintén sokat vesztenek.

A reepe betakarítása az idén sok gondot és munkát igényelt, és ha valaha, úgy most mindenki meggyőződhetett arról, mily káros és haszontalan munkapazarlással jár az ily szabadég alatti nyomatás. — Hogy mily kárral és veszéllyel jár a munka, azt nyghiszem nem szükséges hosszasan magyarázgatnom; elég, ha az ember látja, midőn a tiszta és a beszállításra kész garmadák közé esik az eső, miáltal ha haszonvehetlenné nem válik is egészen, de árából sokat vesz, és a további megromlásról megóvása szintén több költségbe kerül. — Sok helyt még most is láthatni betakarítatlant, elszórva, amint lekaszálatott, kiesirázva, különösen azokét, kik későn kezdtek a munkához, és a felében kiadott földeken. Szemre nézve a reepe szépnek nem mondható, nagyon sok föld és szemét van közöttük, ezenkívül még a reményen alul is fizetett. A tavasszal pusztított hernyők, későbbben bogarakká átváltozott állatoeskák rombolása csak most voltak rajta legjobban észrevehetőek.

Ha tekintetbe vesszük a vidék nagy faliányát, első pillanatra nem fogunk rajta megittódni; de ha más esetben ismét fölszámítjuk az ily évenként kisebb-nagyobb mértékben történni szokott károkat — melyek a hiányzó szükséges gazdasági épületeket szépen kifizetnek — nem lehet elgondolnunk, hogy az illetők — különösen a nagyobb földbirtokosok — ezek fölépítését mindaddig miért mulaszták el, ha csak a sokban bizonyult eset mellőzésével tán a vidék régi gazdasági szokásaiban nem keressük azt. Elég nem jó, hogy a szokássá vált rossz miatt, az egyelőre kissé költségesebb, de biztosabb jót nem választjuk.

Hogy erdeink mindekkorig nincsenek, azon esudálkozunk éppen nem lehet, ha tekintetbe vesszük, hogy senki nem változtatja át örömet jó termő földjét erdőre; mindamellett azonban az épületfa megszerzése sem kerül annyiba, mint sokan gondolják, mit eléggé bizonyít az is, hogy néhányan földbirtokosaink közül kezdenek itt-ott szép gazdasági épületeket fölállítani.

A faültetések és erdőképzések meg voltak kísértve puhafával, amik szépen megmutatták életrevalóságukat, de sokkal jobban teszik az illetők, ha a puha fanemek helyett a szerszáma sokkal alkalmasabb kemény fákkal ültetik be földeiket. Sajnos hogy a romboló kezek ezt is legtöbb esetben megakadályozták, miáltal a sokszor már zsenyéjében elpusztított fák ültetéséhez soknak elmegy a kedve. És itt helyen találok föllemlíteni, hogy ez ügyet egyes falu előjárói erőly föllepések, más esetben pedig a még mindaddig elmaradt eseményekert meghonosítása által, a népből a pusztító szellemet kiirtathatnák. Ha.... Magam hallottam egy helyen, hol ily eseményekert létrehozásáról volt szó, mily örömmel nyilatkoztak fölöle, a helyt tüstént fállal körül is vették; de sajnos, hogy egy pár fiaska, melyek már el is száradtak ültetése után, gabonaműveléssel vettetésen be, a többivel sem törődött. Így azután a sok szó után senki sem esudálkozhatik rajtunk, ha most is ott vagyunk, hol eddig voltunk.

Jelenleg gabonánk amennyire azokat a pusztító elemek megkímélték, még mindig középszerű termést ígérnek; a tengeri és dohány még eddig jól állnak és különösen az utóbbi, ha az idő, mely mint látszik jóra fordult, állandó lesz, jó termést fog adni. Hallom, hogy egyes dohánytermesztő gaz-

dák kezdik biztosítani terményeiket. Csak rajta! Előre! Rázzuk le magunkról a régi rosztat, és öltünk föl már valahára az újban a jót is, ami által elérhessünk azon ponthoz, hol máskor is elismerhessék rólunk, hogy korunk haladó szellemével lépést tartottunk, és semmiben hátra nem maradtunk!

Vas Borona.

Néhány vonás a szegedi közszellem köréből.

III.

Soha nem történt nevezetesebb átalakulás közszellemünk körében, mint midőn már a közénk telepedett német családok megszokták helyzetüket; beleérték magukat közéletünkbe.

Mennyi derék hazafit nyertünk mi e családokkal!

Midőn azután nagy napjaink következtek; midőn súly nyomta vállainkat, mi lelkesültséggel vettek részt a közteher viselésében!

Nem akartak hátramaraadni soha. Vetekedtek velünk.

Büszkék voltak minden nagyságunkra. Közös lón a haza s ez meghozta a nyelv közösségét is.

Bajaink szomorú napjaiban együtt gyászoltak velünk.

Ha tűz, víz pusztította városunkat vagy vidékünk, elsők valának a nyomor enyhítésében.

A közműveltségre szépen áldoztak a nemzeti-ségünk e téren is iránnyadóvá lón. Tizenkét, tizenhárom év előtt a polgárosság felé törésünk ifjú szép napjaiban s előbb is már, még a nemes urak Szegváron zajongtak, nálunk esüdes de tüdős haladást lehetett észrevenni s őket csaknem túlszárnyalni készültünk a műveltség terén.

Viharok jöttek, melyek szétszórták műveinket.

Kaszinók, mely a műveltség felé törésünk egyháza volt, a gyász napok közeledtével más szint ölte. Egyháza és oltár kettészakadt, fájdalom a hívek is. Midőn a sötét fölhből jön s leít a mennydörgös mennykő, nem választja szét még jobban a külön részeket, hanem a ketté szakadt tömeget testben, lélekben összeolvasztja.

Igy született újra társadalmi életünk házi közszelleme.

Csüdesek, higgadtak, megfontolók lettünk mint a görög bölcsök.

Elmélkedtünk s nem tettünk semmit.

Pedig de sok tennivalónk vala!

Mégis fölkaroltunk valamit. Legelőször a növeledés szent ügyét vettük elő. Nőnöveldek alakultak.

Nines a föld hátán fontosabb ügy a nőnövelés szent ügyénél. Kibontakoztunk e téren is a tértelenségből.

A leány növelése a leendő anyák képzése nem kevesebb egy új nemzedék teremtésénél. Nőnöveldeke idegen neveléket kaptunk.

Igaz, hogy utóbbi időben éber szellemek örökönek növeldeink fölött, de mit ér a virasztás, ha még hazulról betegem megy intézete a gyermek.

A jó gondolkodású ember sajnálattal tudja, hogy e cifra báboeskák műveltségünk öröklői.

De még szomorubb, hogy mai nap műveltségre ébredő leánykainkat, azon leánykakat, kik tősgyökeres magyarok, kiknek édesanyjuk még megörzi az ősi szép jellemző öltönyt, viselést, ének leánykakat már gyermekkorában pamela s krinolin alá bujtatja ugyanazon magyar anya, hogy a divatnak eleget tegyen.

Ez nagyon jellemzi közszellemünket.

Saját tetteink is így irányulnak. Minden nagyot és nemest divatból teszünk. Tisztelet ám a dieséretes és számos kivételnek. De midőn jobb házaknál is látunk kell a megfoghatlan rohanás eme jelét, bizonytal nem ok nélkül szomorodunk el. Szimbólunkba esüpan divatból soha ne járjunk, valamint az egyháza se. Az irodalmat ne divatból pártoljunk esüpan s ne csak azért olvassunk, mert a műveltség szokás így kívánja!

Mindezek elmondása után így vetem össze nézetimet.

Mi nagy időket rendületlenül átélt buzgó polgárok, nagy hazafiai, például honleányok utódai, mi a kor kívánalmait félreértve, nem maradtunk hívek az elődökhoz s mégis sok dologban megtartottuk „az apám is így szokta”-féle közmondás elveit, melyeket ott öröztünk meg, hol időves leendett a módosítás s ott dobtuk el, hol erény lett volna a ragaszkodás.

Még egyszer becsanatot kérek a szépszámu kivételül.

S ha talán valahol megévedtem, legjobb lesz, ha mindent kiigazítunk számra.

Tudom, hogy nem szeretjük a hosszas okoskodást, azért iparkodtam tényeket írni, hogy lehetőleg rövid legyek.

Ha talán nem elég világosan szóltam vagy félreértém, tessék a legjobb akaratot fölteni rólam.

Kényes dolog jó anyánk titkait firkésznünk, de kötelesség tisztába lennünk önmagunkkal. Ezt Isten és az emberek törvényei megengedik, sőt mindentünk jóvá kívánja.

100.

Hasznos tudnivalók.

— Mikor legjobb épületfát vágni. — Télihő elején. Ez időtájtban a fák csaknem egészen szárazak, annyira elvesztik nedvességüket. Az ajtófélfák, melyeket ez időben vágunk, 20 év múlva is sértetlen s teljes egészben maradnak.

— Egyszerű szerata tentafolt ellen. Ha a gyöles-, vagy vászonneműt, melyre a tonta cseppent, bemárt az ember zsíros fagygyuba, azután a fagygyut kimossa belőle, a foltok tökéletesen eltűnnek.

— A portland féle cément, vagy ragacs jóságának kipróbálása. A ragacs közé annyi vizet kell önteni, hogy az 1 hüvelyk átmérőű golyót tegyen. Miután a golyó félórán szaban levegőn volt, annak fele vizbe tétetik; s 24 óra múlva mind a vízbe tett, mind a levegőn maradt golyórész ugyannyira megkeményedik, hogy még körömmel sem igen könnyen lehet benyomni.

— A méhek befolyása a gyümölcsfák termékenységére. Szilvéziában, hol a méhte-nyésztés az ugynevezett Dzírzon féle módszer követése óta igen elterjedt, azon tapasztalatra jöttek, hogy a gyümölcsfák termékenységét a méhek nagyban előmozdítják. Azt mondják, hogy a gyümöles-tenyésztés ott, hol méhket is tartanak, 6–8 % -kal többet fizet és hogy maga a gyümölcs is sokkal jobb és édesebb.

— A franciaia peesóstoya készítése. Vesz az ember bizonyos nagyságu ostyát és ugyanakkora simára vert vizahólyagot, s miután egy éjen keresztül hideg vízben állt, gyöngye enyves vizet főz belőle. Ez enyves vízzel beken az ember egy darab finom papirt, a papirt peesótyomójához mérve elvagdálja, mely papírra azután bármilyen alakot nyomhat. E peesótyást különösen ajánljuk az egymástól távol lakó szerelmeseknek; miután az evvel lepeesótt levelet a rajta lévő alak megsértése nélkül fölnyitni teljes lehetetlen.

— Hogy a nadály a beteg testrészt gyorsan megragadja: s magát vérrel tele szívja: a föltételt előtt borral kell megkenni hátát. Ez a nadályt egészen fölleveníti, következképen gyorsabban telte szívja magát. Szükséges azonban, hogy a bőrt edcs tejföllel kenjük be s a nadály egész-séges legyen.

Szegedi tárogató.

* A hírlapokból tudjuk, hogy a solferinói esatát este a természet borzasztó harca követé. Hasonló harenak volt színhezünk is f. hó 4-én délután. A látvány, mely a városunk fölött elvonult földtő eső az ezt követő jéggel vegyes esőszakadás, a szűnni nem akaró mennydörgés és sűrű villám-cikázás után szemünkbe tűnt, nagyszerű, megható és borzasztó volt. Az ablaktáblákon s házak földelen föltűnt nyomok is meglepők, de a tisztapartján láttott szivjeseztők valának. A röpülő vihar a fölső városrészen kikötve volt hajókat, lápokat és malmo- kat magával ragadván, az utjában volt hajóhidat le- írhatlan robaj, zuhogás és reeségés közt ketté sza-

kítá s ekép utat törve magának, martalékaival együtt föltarthatatlan rohamt lefelé a vizen. Az ősző hajó- hidat a gőzhajózási személyzet erélyes közreműkö- déseivel sikerült föltartani a mentőknek: de az el- szabadult s egyenesen a vasuti híd oszlopaihoz so- dortatót lápok, malmok és hajóknak csak marad- ványait lehet partra segíteni. A malomtulajdonosok jayveszekeelve futkoszok segélyért kitalozva, de hasz- talan; annyi felé egyszerre lehetetlen volt segíteni. A molnárók ronesolt malmaikat a végső percig védel- mezik, küzdve adubühöz vihar ellen, s csak midőn a jégtörők már oldaláikat rombolák, ugráltak ladi- kokra. A kár, mit e vihar az illetőknek okozott, roppant lehet: de mi ez ahoz képest, mit a már aratásra alkalmas terményeinkben tehetett, mit még most részletesen le nem írhatunk. A diőnyi nagyságu jég a mezőn volt baromfiakat s malacokat rakásra verte. Tápén a ménes a Tiszába menekült, hova 30 ló oda is veszett. Beszélük, hogy ott és nálunk vagy 12 embert a Tisza hajjai nyeltek el. A közle- kedést városunk és Új Szeged közt komp köti össze, míg hidunk ismét járhatóvá tétetik, mely legkevesebb 8 napba kerül. Sokan vádolják a hidbérletet s kár- hoztatják, miért nem nyitották meg a hidat a vész előtt. E vád méltatlan és alaptalan. Ki tudja meg- mólholni előre a vihart s annak nagyságát? vagy ha ár meglep bennünket, ki védhetné meg a hajóhidat szűnyítés közben? Sokkal jobban illetheti e vád azokat, kik elég figyelmenleken, mondhatni hanyagok voltak malmaikat és hajóikat oly gyöngye kötelekre bízni, mint minőkkel azok nagy része elátva volt.

A szélvész a vasuti pályaudvarban is szörnyű harcot vívott, maga előtt hajtva egy marhákkal terhelt kocsit s az egymáshoz foglalt üres vonatokat a legnagyobb rendtelenségben úgy, hogy ha a tisztviselők éber- sége a sinekre fektetett gerendákkal föl nem tartja a rohanó kocsikat s az egymást rombolással fenye- gető vonatokat a kár roppant nagy leendett; így is több kocsit összezuzatott. Egy helybeli iparos, kit a vihar épen a főtéren lepett meg, oldalzsebéből 600 s néhány forintot vesztett el, mely összeg csak- nem egész vagyonát képezé. Beszélük, hogy a káros után két ember haladt; nagyon híhető, hogy a pénz ezek találták meg. Vajha jövő számunkban közöl- hetnénk a két becsületos megtaláló nevét! — Csak igaz marad az a régi szójárás, hogy „minden kárban van haszn.” Így történt nálunk is. Van itt ugyanis egy 14 év óta készült mihajó, melyet épen e vész- teljes vihar indított meg. Vigasztalhatja tehát magát e hajó tulajdonosa, hogy hajója végre csakugyan gözerő nélkül hasitá a Tisza habjait.

* A sétátéren egy rendkívüli tonállóra bukkantunk e napokban, ki ahelyett; ugonálva s fejét verné be az embernek, a lábaféjét veri le. Egy alkalmatlan tonálló egy a sétányon keresztbe fektetett padló. Ajánljuk az illetők figyelmébe, ne- hogy valaki ebben a pénzsűk világban nagyapja pénzéért az egész sétátér fölassa.

* A sétátérről eszembejött a zene, a zenéről a sétányon működő zenészek, ezek játékaról a hangjegy és végre a hangjegyről a „Miatyák”-ot tanuló cigány, ki is ekép szóltá meg a vele vesződő lelkeszt: „Soha se vesződjék vele tisztelendő sent atyám! Nem less ebből semmi. Próbálj csak elfityülni előttem azt a miatyánkot, istenteremtgyuse ugy elhegedülöm, hogy még a mennyei angyalkák is nevetnek rá.” Ez adomából pedig az a tanulság, hogy nem elgányak való a hangjegy. Fogadni mernék, hogy a mi különben derék zenészeink is sokkal szivrehatóbb dalt huznának egy ötvenforintos bank-, mint bármily igralmatlanul kiköpnőzött hangjegyről.

* A berkoesidjszabályt, miután azokat berkoesisaink, miért-miért nem, annyira bepiszkolják, hogy egészen olvashatatlanná valnak, ide ígátva, tá- jékozás végett a t. közönség emlékében megújítjuk. Berkoesidj osztrak értékben. I. Naponkint. 1) Egy egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig nyáron és télen 6 frt. 2) Fél napra, reggeli 7 órától déli 12 óráig, vagy délutáni 2. órától esti 9 óráig nyáron és télen 3 frt. II. Öránkint. 1) Egy félórától vagy kevesebbre télen 60 kr, nyáron 50 kr. 2) Egy órától télen 1 frt 20 kr, nyáron 1 frt. 3) Minden további órától télen 1 frt, nyáron 80 kr. 4) Minden az órára következő további félórától télen 50, nyáron 40 kr. III. Meg-

határozott szállítások. A vasuti indóházakig vagy onnan a városba, a városrészek különbsége nélkül télen 1 frt 30 kr, nyáron 1 frt. 2) A makkoserdőig az egész évszak különbsége nélkül 1 frt. 3) A tene- tőig s onnan vissza a városrészek különbsége nélkül télen 2 frt 30 kr, nyáron 2 frt. 4) A színházba vagy onnan vissza, a városrészek különbsége nélkül télen és nyáron 70 kr. E három meghatározott szállitáso- kat kivéve, a város körvonalán kívül első szállitás előleges alku szerént történik. Társasokoesidj osztrak értékben: 1) A városból a vasuti indó- házakig, vagy a vasuti indóházaktól a városba, az évszak különbsége nélkül egy személytől nappal 28 kr, éjjel 35 kr. 2) Ötven frtig terjedő teherrel 10 kr. Általános szabályok: 1) A berkoesidj a személyszám különbsége nélkül fizetetik. 2) Őszütő, télető, télhő, telutó és tavaszoló téli, a többiek pedig nyári hónapoknak tekintendők. 3) Az e szabályok megneve tartása iránti panaszok a törvényes büntetés foganatosítása végett, a szegedi es. k. reudőrbiztos- ságnál jelentendők.

* Folyó hó 4-én reggel a németuteában lévő téglarakás közt néhány süveg cukor találatott. A káros jelentse magát az itteni rendőség irodájában.

Vidéki rövid hírek.

— A losonci evang. imaház tornya f. évi nyárelő 24-én éjjeli 11 órakor villám következtében kigyult. Az imaház biztosítva lévén, a kár nem vált épen elviselhetlenné. Figyelmeztetjük a községeket templomaik biztosítására analinkább, mert az első magyar általános biztosító társaság 10 százalékdíjjal enged el az egyházaknak épületeik biztosításánál.

— A vasutat illetőleg Marmaros-szige- ten a mérnökök megkezdték már munkálataikat. Az indóház a Tisza és a város közt lesz. A debrecen- miskolei vasut megnyitásának már Marmaros-Szigeten is érezni jó hatását, mert ez időtől fogva az újságok egy egész nappal előbb érkeznek ide.

— A pesti zsidó imaház e hó folytán tö- kéletesen fölépül.

Az újfrtos bankjegyek nyárhóban forga- lombba jönnek. Alakjuk olyan, mint a 10 frtosoké, csakhogy ezeknél kisebbek.

— A Temes folyó kiöntött nyárelő 21-én Medves és Gyírok faluknál s árja Temesvárnak Ma- jorok és Józsefváros részét elöntvén, egyesült a Bégával. Majorok külváros többnyire sárból gyíllt házait egész az ablakig mosván, ezek tömegesen omlottak össze. A városi hatóság esolnakokat rendelt a vész helyére, melyek a kiköltözöket az ideiglenes lakul rendelt egyik katonai laktanyába szállitá.

— Gyuláról írják, hogy az árvizmentögá- tak ott is kitöréssel fenyegetnek.

— A szabadkai városi tanács a Sz. György külvárosi templomnak újból leendő fölépítését leg- közelebb végzésileg kimondá, mely céra 14,000 frt számítottat föl.

— Keeskeméten egy önkénytes huszár f. évi nyárelő 28-án feleségének nyakát késsel megmet- szette, minek következtében a szerencsétlen nő aznap megis halt; a meggyilkoltat védelmező nőnek pedig karját vágta meg. A gyilkos még a tett napján befogatott.

— A babona. Egy görög e. vallású 36 éves oláh férfi, Nagyváradon ökörlópas miatt fogságra került. Kikutatván szokás szerént ruháját, kis papir- ban abban egy kis idetlen szűltött gyermeknek jobb kézhüvelykét és balkeze kisujját találtak, már szá- radásnak indult állapotban. Az oláh kivallá, hogy azokat nemré meg halvaszított kis gyermekéről vágta le, mivel úgy mondják, hogy ha valaki saját gyer- mekének hasonló testrészeit magánál hordja, nem bizonyul be reá soha, akármely nagy bünt köves- sen is el!!

— Prágából nagyobb bukások jelentenek. Az ottani tözeim Wahle testvérek fizetéseiket meg- szüntették. Adósság: 500,000 p. frt.

— Az Arnstein és Eskeles-féle kiegyenlí- tési eljárás körül a hitelezők választmánya néhány nap előtt elhatározta, hogy a folyamathatban lévő eljá- rás folytatása kívánatos.

T Á R C A.

Magyar önkénytesek.

Regény
Kempelen Győzőtől.
(Folytatás.)

II.

Rögtönítelek.

Alig végezte a nyomorek haladó szavat, midőn a már egészen sötét sűrűségből két ember lépett elő. Első tekintete meglátjuk rajtuk, hogy apa és fia áll előttünk, annyira hasonlók vonásaik.

Testvérek nem lehetnek; mert az egyik 80, a másik alig 26 éves.

Az apa a zalamegyei földművelők tisztességes posztőrnhájába öltözve, pörge kalapot hord hófóhér fürten.

Aréán több a ránc a sima bőrnél, és mégis oly szelidek e szemek oly tiszteletreméltó ez are, hogy aki meglátja, azonnal tudnia kell, miszerént az ősz ember nem e társaságba való.

A fia szakasztott mása az öregnek. Haja és bajusza nem fehér ugyan; kezei nem reszketnek; de a szemek szabatos vágásától le a száj szelid mosolygásai nem lehet különbséget találni közöttök.

Öltözete pöre ing, pöre gatyá.

Fegyvert, egy vékony mogyorópáléat kivéve, nem látunk nála.

Amint e két ember a tűz látkörébe érkezett, a betyárok, kézbe kapva baltáikat, fölgráhtak.

Néhányan árulást emlegetve fölemelték baltái- kat, s ha Szekfi Bandi közbé nem lép, meg sem mondhatjuk olvasóinknak, mi hozta e két becsületos embert a zsványok tanájára.

Szegfi Bandi az érkezettek és társai közé lépve, komoly tiszteletteljes hangon intézte kérdését az öreghez.

— Mi hozta kendet ide? — mondá — tudhatná kend Bódog Mihály uram, hogy e helyet senki- nek sem szabad ismernie, s aki egyszer meglátta, élvé le nem hagyja azt.

— Panasza jötem hozzád Bandi. — Fe- lelt meg nem rettenve az öreg. — Olyan szegény- legénynek ismerlek, ki nem fosztogatja a gyamoltalan öreg embert, nem a föld szegény népet, hanem in- kább azt is, mit a gazdagtól elvesz, megosztja az ügyefogyottakkal.

— Nem értem kendet — szolt csudálkozva Bandi — ki ellen lehet panasza kendnek nálam.

— Hallgass meg Bandi, azután nem fogsz csudálkozni. — Tegnap este felé — folytatá mesélő modorban az öreg — midőn csak annyira volt még a nap fön az égen, hogy petrenerudal is el lehetett volna érni, hazamentem a veszprémi vásárból. Két tinócskát és két csikót vittem oda, hogy jó pénzért tulajjal rajtok. A tinókat megvették, a csikókat kosm után köve, vissza kelle vinnem. Amint az erdő széléhez értem, legényeid egyike élénk állt, s halálos fenyegetések mellett kérte a két tinó árát. Mit volt mit tennem, szegény gyámoltalan öreg létemet ellent nem állhattam. Józsi fiam itt ni — folytatá mellette álló fiára — bent maradt a városban, honnan csak ma reggel jött haza. Csak ott lett volna Józsi, majd elbánt volna avval az egy emberrel. De hallgassd csak tovább. Nem csak a pénzt vette el a zsvány, hanem esküimát is elődta a saroglya mellől s magával hajtotta. Eleget könyörögtem neki, ne fosztana meg mindenemtől, vagy a pénzt vagy a csikókat adja vissza; de szavamra sem hallgatott, hanem ha még egyet szolok, agyonveréssel fenyegetett.

Szegfű Bandi türelmesen végighallgatta az öreget, azután hosszan elgondolkodott, végre a beszélőhöz fölulva, mondá:

— Nehezen jól látott kend, Bódog Mihály, az én embereim hírem és tudtam nélkül nem rabolhatnak, szegény embert meg épen sohasem szabad bántaniok.

Jól láttam Bandi öcsém, — felelt bátran az öreg — annyira jól láttam, hogy ha elém állítod embereidet, rámutatok arra, ki megrabolt, de még meg is esküszöm, hogy az volt.

A zsványok elégtelen mormogást hallattak. Szokatlan volt előttünk az ilyen panasz. Többen elfordították fejüket a tűztől; hihetőleg nem egy volt közöttük, ki a vezér tudta nélkül saját kezére títte a mesterséget.

Szegfű Bandi észrevette társai elkomorodását, végig nézett rajtok.

Szeme a 70 éves zsványon akadt meg, kit társai Gergő bácsinak neveztek.

A vén ember sárka-halvány volt, mint a viasz. Reszketett minden tagjában; érezte, hogy Bandi szeme jobban lát az esküdt urénál; tudta, hogy Bandi ítélte keményebb lesz a törvényszékénél.

— Gyere elő Guba Miska! — Mondá Bandi anélkül, hogy az öreg Gergőről levette volna szemét.

A megszólításra a szalona süttető nyomorék lépett elő.

— Ki nem volt itt tegnap este? — Kérdé a rablófőnök.

— Mind itt volt, — felelt a kérdett — csak Gergő bácsi ment el öt óra tájon.

— Mikor jött vissza?

— Tíz óra felé.

— Igaz ez? — Fordult most szikrázó szemekkel a bűntudatában fejét lehajtó öreghez Bandi.

Van egy neme a lelki fősőbbésgnek, mely a velőig hat.

Ezt nem csak a jó emberekben találjuk, hanem mindazokban, kiket bármi cimboraság összeköt, s kik a lélekerő hatalmát érezni megtanulták; a gépies engedelmesség mintegy természetükké vált.

A 70 éves zsvány nem felelt Bandi kérdésére. Szájában volt a tagadás, de torkán akadt. Tudta, hogy Bandi nem szó után itél, hanem szemével olvassa le arcáról a vallomást.

— Gányó Gergely! — szolt most emeltebb hangon Bandi — még egyszer kérdelek, e szegény embert te fosztottad-e ki tegnap este?

Gányó Gergely hallgatott.

— Hol a pénz?

A bűnös gépiesen mutatott reszkető balkezével szűrére, mely egyik fa tövében hevert.

— Hozd elő!

Gányó Gergely a pénzt előhozta.

— Add át Bódog Mihály urannak!

Az ősz ember átvette a pénzt.

— Olvassa meg kend — mondá Bandi — meg van-e mind?

— Igenis meg van.

— A csikók hol vannak?

— Az erdőben a zirci nyilasban vannak kipányvázza, — felelte nem Gányó Gergely, hanem a társaság szakácsa Guba Miska.

— Honnan tudod? — Kérdé Bandi.

— Hallottam, mikor Gergő bácsi sügta Cinege Lacinak, hogy ha neki baja találna esni, a zircinyilasban szép két csikót talál.

— Mért nem mondatd ezt meg nekem?

— Még nem jött el a jelentés ideje.

Látják ebből olvasóink, hogy Szekfű Bandi nem igen bizott meg embereiben, Guba Miskában kémet tartott magának, ki mindenről tudósítsa. Azt is megfoghatjuk már, mért rugdalták a zsványok Guba Miskát és mért fenyegette ezért Bandi halállal őket.

— Laei! — szolt Cinegéhez a vezér — holnap ilyenkor a két csikó Bódog Mihály uram udvarán legyen. Ha nem, úgy jársz, mint e vén gazember azonnal járn fog.

— Szoktál-e imádkozni Gányó Gergely? — kérdé most komoly tompa hangon a bűnöst Bandi. — Ha szoktál, hagyok annyi időt, még baltámat a levegőben tiszser megforgatom.

Gányó Gergely nem kért kegyelmet.

Tudta, hogy előbb talál irgalmat az öreg bírónál, mint Szekfű Bandinál.

Bandi főlegyenledett, mint a sudár jegenye, merően szegény vérfagyalód tekintetét az előtte gürnyedt helyzetben álló bűnösre.

Gányó Gergely térdre omlott.

A harafiafőnök forgatni kezdi baltáját, s pontos szünetekkel olvasott: egy...kettő...három...egész tízig.

A tizediknél kettéhasadt Gányó Gergely koponyája.

Agyvelejéből a közel tűz is részesült; olvadása közben sustorgott, mint mikor a konyhában rántottát készíti a háziasszony.

A zsványok meg voltak indulva.

Bódog Mihály uram szemében a szánalom könye csillogott.

Szegfű Bandi undorral dobta el magától a piros vértől és forró agyvelőtől párologó kanászbaltát. Szemében nem volt szánalom; hanem meglátszott rajta, hogy minden tagjában megrázkódott.

— Temessétek el! — mondá cimboráinak. — Vegyetek példát ezen; mert hitemer mondom, így jár mindegyik, ki tudtam és engedelmem nélkül csak egy szalmaszálal vesz is el valakitől; csak egy hajszálal is meggörcsíti valakinek. — Kend meg Bódog Mihály menjen haza pénzzel, csikói holnap ilyenkor udvarán lesznek. Mondja meg odahaza, hogy Szekfű Bandi nem bántja a szegény magyart, és ha emberei tudta nélkül teszik, tud igazságot tenni közöttük.

— Köszönöm Bandi a jóakaratot, — mondá az öreg — Isten is megáldjon érte. De kár — tevő hozzá mély fohászsal, — hogy szegénylegény leti belőled, milyen derék, becsületes ember volnál odahaza.

— Ne bántsa azt kend Mihály bátyám — vágott szavába Bandi. — Nem akartam én betyár lenni, hanem a vármegye tett szegénylegénynény. Most már menjen kend haza, mert még ma a egy kis dolgunk lesz, melynél kendre ninesen szikéségünk.

— Hát ha elárulnak bennünket? — sugá Bandi fülebe a mellette álló Guba Miska, gyanus pillanatokot vetve az ősz emberre és fiára.

— Hallgass! — rivalt rá Bandi — ha jót nem tettem volna is vele, a magyar ember nem kém. Agyonliti a szegénylegényt, mikor teheti, de el nem árulja.

Az öreg és fia távoztak.

A szegénylegények nagyon megjuhászodva fogtak kivégzett társuk temetéséhez.

Olvasóink egynémelyike tán tulságosnak tartja e vázlatot; talán nem akarja hinni, hogy valamikor hasonló körülmények fordulhattak elő.

Ne tessék ábrándnak tekinteni e jelenetet.

Liliom, Milfay, Söbri és Rózsa Sándor egyaránt támaszkodtak a föld népére; támaszkodhattak is; mert a gazdagoktól elrabolt kincs egy részét a nép közt osztották ki.

Innét ama felszeg kegyelet, melylyel a nép ma is viseltetik betyáraink iránt, s a legtöbb nem a gonosztétőt, hanem az üldözött szerencsétlent látja bennök.

Nem 1774-ben történt először, hogy a megrabolt szegény magyar ember a szegénylegények vezéréhez ment igazságot keresni megrablója ellen.

(Folytatása következik.)

V e g y e s .

— A magentai esata után egy osztrák főhadnagynak csudás megszabadulásáról különös mesét beszélnek. A főhadnagy ugyan is menekvés közben milanóba érven, látja, hogy az utakon álló fegyveres nép miatt utját tovább nem folytathatja. Ahelyett tehát, hogy saját megszabadulásáról gondoskodott volna, megnyugodva sorsán teljes megadással haladt előre, a nép felé. Egyszerre egy csinosan öltözött úri egyén közelgel felé, ki e szavak kíséretében: „Adandó alkalommal használja ön egy arany mellpénzt eszutat kezébe. A tiszt azonnal megérté szabadtója szándokát s anélkül, hogy titokteljes helyzetén egy pereig is tündökött volna, rögtön kitélé vévé utját és szerencsésen megmenekült.

— A „Presse“ és „Kirchenzeitung“ közti becsületstértsi per végre elvan döntve. A „Wiener Kirchenzeitung“ szerkesztője ellen hozott országos főtörvényszéki ítéletet a legfelsőbb törvényszék helybenhagyja; az 50 ftr pénzbüntetést azonban 10 ftra szállítja le.

— Gallicia Tarnow nevű városában, mely város tulnyomólag katolikusokból és zsidókból, s vagy husz evangélicus családból áll, néhány hét előtt evangélicus halálózván meg, külön temető hiányában az illeték katolicus testvéreikhez fordultak halottjuknak a kath. sírkerembe leendő elhelyezése iránt. A kérés visszautasított. És im az ottani izraeliták gyorsan összeállottak s rögtön egy szép földterületet vásároltak meg, melyet evangélicus testvéreiknek adományoztak.

— Francia lapok írják, hogy a Franciaországba szállított osztrák foglyok közül a közemberek, a főnálló szabályzat értelmében, engedelmet kaptak magán embereknél szolgálta állhatni; a tiszték, becsületstértsük szabadon járnak a kirendelt városokban. Egyébiránt mind a tiszték, mind a közemberek zsoldot kapnak.

M u l a s s u n k .

† Valaki meglátta orvosát az utcán s hátra lépett. Midőn okát kérdezte tőle, azt felelte: „Szégyenlem magamat, hogy oly sokáig nem voltam beteg.

— Egy társaságban, hol M. G. Szafir is jelen volt, az általános erkölestelenségről föl a beszéd, hogy oly nagyon terjed. Egy hölgy megjegyzé, miszerént csudálkozik, hogy Isten új vízőönt nem küld a világra. — „Mert az első sem használt“ — felelt Szafir.

— Bolondulási előjelek. — Egy rosz és igen esunya nő veszett kutya által haraptatott meg. Vitakozás támadt, vajjon veszett volt-e az eb s nem lesz-e azzá a nő is? „Bizony annak, aki ezt megharapta, veszettnek kellett lennie.“ — mondá egy jelenlévő.

† Vége a veszekedésnek. — Két uriember addig veszekedett egymással, míg végre tisztességesen megszamarazták egymást. „Már most a veszekedésnek hamar vége leend — mondá egy harmadik — mert ezen urak rokonilag üdvözlik egymást.“

Irodalom és művészet.

— Bécsben „Neue Wandkarte des Kaiserthums Österreich für das allgemeine Bedürfniss eingerichtet vom k. k. Schulrathe M. A. Becker“ cím alatt legközelebb egy térkép jelent meg. Ami e térkép hibátlan kidolgozását illeti, erre nézve csak annyit jegyzünk meg, hogy Jászberény Pesten fölül esik rajta. A kiadónak, tekintve a térkép kiállítását, mindenesetre dicséretre válik. Ára az alak és színezés szerint különféle. A színes nyomatu egy levélben 4 ftr 50 kr. ugyanez vászonhátal 9 ftr 0. é. A kevesebb színesnek s inkább csak irodákban és ügyszobákban használhatónak ára 6-tól 10 ftrig. A fekete nyomatunak darabja 3 ftr 30 kr.

— Szilágyi Virgil, a „Divatesarnok“ szerkesztésétől visszalépvén, helyét ideiglenesen Szabó Richard egyik kedves beszélőjének foglalta el.

— Falusi természettan. Vasárnapi és néptanodák számára olvasókönyv. (Helyecsen: Olvasókönyv vasárnapi s a t.) Irta Pap L. Ignác. Szerző obajtja, hogy ne egyik vagy másik füzet után itéljük őt meg, hanem türellemmel végig hallgassuk. Ez ohaja részünkről nem teljesíthető; mert „korán megvalik, mely turóbból lesz sajt.“ Gyakrabban fölmerülő helyesírási hibák, a mondatjeleknél rosz használata, szövevényes és hosszú mondatok, s a fölvetett tudományos rendszer e munkát a falusi néptanodák számára használhatatlanná teszik. A városi tanodáknak sem ajánlhatnók olvasókönyvt. A kiállítás esnos. Sajtóhiba igen ritkán fordul elő. A 64 lapos füzetekének bolti ára 50 ujkr.

— A Kétfaragos újságot Verfer K. nyomdász Vas Gerebentől átvéven, „Képes újság“ cím alatt szándékozik kiadni. Vas Gereben megmarad szerkesztőnek.

Levélkosár.

T. K. Szeged. A rózsabimbóval terhelt levelet vetjük; a választ azonban csak jövő számunkban kapja a kihlő. — Ugyen ezt választjuk a két levél írójának is. U. D. Félégyháza. A várt vendég még mindig ké-sik. Ha valami akadály forog fön, tudasd velem; mert periculum in mora.

Léggörallapoti észleletek Szegeden.

(Észlelési órák reggeli 6- és délutáni 2- és 10-kor, Kapeller-féle műszerekkel.)

Nyarelo és ny. h.	6 kor		2-kor		10-kor		száraz hőmérő				nedves hőmérő				fóhőzet		szélirány és nagysága				Ütepedés		Özönmértő			
	Baromet.	Baromet.	Baromet.	Baromet.	Baromet.	Baromet.	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént	Reáumur szerént		
29-én	+15.4	334.9	+18.0	334.2	+17.0	334.8	+14.6	+21.8	+16.8	+17.0	+13.2	+16.8	+14.0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	3
30-án	+16.6	335.0	+18.8	335.3	+18.6	335.2	+15.0	+22.8	+18.8	+18.8	+13.2	+17.6	+15.0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3
1-én	+17.6	335.3	+19.2	335.8	+18.6	336.2	+17.0	+24.2	+20.0	+20.4	+15.0	+18.2	+17.2	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2
2-án	+18.2	336.6	+19.8	336.4	+19.4	337.0	+17.6	+25.6	+20.0	+21.0	+17.4	+19.0	+17.2	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	3
3-án	+18.2	337.1	+20.4	336.0	+20.2	336.5	+17.8	+25.4	+19.6	+20.6	+15.8	+17.8	+17.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1
4-én	+19.0	336.9	+21.6	336.7	+19.2	336.2	+19.0	+26.0	+17.2	+20.4	+17.6	+20.6	+16.0	0	6	4	0	0	0	0	0	0	0	4	6	2
5-én	+18.8	336.5	+22.8	337.2	+19.8	337.2	+17.0	+25.4	+19.6	+20.3	+17.0	+22.0	+16.0	3	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2

Nyárhó 4-én erős vihar Északkeletről.

ÜZLETI HIRNÖK.

Szeged, nyárhó 4-én. A repeüzlet teljes pangásban volt e héten, amennyiben senki sem vette, mindamellett is, hogy mondhatni uszunk a kiállított repeében. Mérőjeért 4 fntal többet nem igen igérték.

A többi gabnázletben sem történt semmi élénkebb változás.

Üzletiterményárak: Tisztabuza legjobb osztr. mérő 3 fnt 15 kr. Közép 3 fnt. Kétszeres legjobb 2 fnt 10 kr. Közép 2 fnt. Rozs legjobb 2 fnt 15 kr. Közép 2 fnt. Árpa legjobb 2 fnt. Törökbuza 1 fnt 80 kr. Zab legjobb 2 fnt 15 kr. Közép 2 fnt. Törökbuza 1 fnt — Köles 2 fnt — Paszuly 2 fnt 30 kr. — Repce 3 fnt 90 kr. Fagygyu mázsája 30—35 Szalonna 23 fnt. Bor akója 8 fnt. Paprika 12 fnt. Borszeszfoka 60 kr. Mind osztrák értéken.

Pest, nyárhó 4-én. — A pesti gabnacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: új bünsági buza (85—86 fnt) 3 fnt 90—4 fnt 20 kr, tiszai 6 (83—87) 3 fnt 30 kr — 4 fnt, tiszai új (83—85) 3 fnt 30—75 kr. Bácskai új (84—85) 3 fnt 60—80 kr. Fehérmegyei új (78—82) 3 fnt 50—50 kr, fehérm., új (83—86) 3 fnt 80 kr — 4 fnt 20 kr, új kétszeres (77—79) 2 fnt 70—85 kr, új rozs (77—79) 2 fnt 70—85 kr, új árpa (63—68) 1 fnt 82 kr — 2 fnt 30 kr, új zab (43—47) 2 fnt 45—72 kr, új tengeri 2 fnt 30—40 kr, új köles 2 fnt 25—40 kr. Bab 3 fnt—3 fnt 60 kr. Mind bécsi mérőnkint és osztrák beciben.

A pesti hitelintézetek fiók árjegyzéke nyárhó 3-ról: Bünsági új buza (85—86) 3 fnt 90 kr — 15 kr, bacs-

kai új (84—85) 3 fnt 58—78 kr, rozs (77—79) 2 fnt 4—50 kr, új árpa (63—68) 1 fnt 80 kr — 2 fnt 20 kr, zab (44—46) 2 fnt 30—45 kr. Új tengeri 2 fnt 30—40 kr. Mind bécsi mérőnkint és osztrák beciben. (P. N.)

Arad, nyárhó 2-án. Időjárásunk a hét folytán tartósan meleg volt, a Maros mindinkább apad; multheti áradása határunkok csak igen csekély kárt okozott.

Üzletinket még mindig ugyanazon élettelenség jellemzi, mint a közlebbi hetekben. Zabból s tengeriből kötetett valami, a többi gabonáink nem kerestettek.

Zab köle 3 fnt 95 kr — 4 fnt 5 kr-ra csökkent, míg tengeri még mindig 4 fnt 5—20 kren tartja magát.

A keddi új-arádi, valamint a tegnapi ó-arádi hetivásáron élénk behozattal mellett csak igen kevés kötetett; a buza folytonosan csökken.

Szezből csak részletek adások történtek, nagyobb vételre nem igen találkoztak vállalkozók. Névleges ára hordósdólt 63 új kr.

Szalonna mult heti áron kerestetik. Heti vásári árak nyárelő 24-én. A városi rendőri hivatal jegyzőit szerént ausztriai értéken:

Buza 3 fnt 15—65 kr, kétszeres 2 fnt — 3 fnt 70 kr, rozs 2 fnt 28 — 31 kr, árpa 1 fnt 80 kr, — 2 fnt zab 2 fnt 41 kr, tengeri 2 fnt 10 kr, liszt finom mázsája 7 fnt 30 kr, zsemlyelisz 6 fnt, kenyérlisz 5 fnt 30 kr, szénának 1 fnt 45 kr, szalmának 1 fnt 5 kr, cserfának öle 9 fnt, búkkának 9 fnt 50 kr.

Győr, nyárhó 2-án. — Mai hetivásáruk kissé élénkebb volt mint a mult hetiek. Szállítáruk bár nem épen jelentékeny, de a közlebbi hetivásárhoz képest mégis meglehetősen, s a mutatkozott vételdek az árakat is kissé fölszökenték. Csak a zab ára maradt mint volt; az árpaide pedig meglehetősen leebb szállt. A repének — mindamellett hogy vidékünkön kevés termelt — silány ára van; tavaly 14 pfrért kelt fölbölkint, most 9 újfrot alig igérték érte. Az araszt már itt-ott megkezdették, s jó eredményt remélnék. Időjárásunk néhány nap óta csaknem tikkasztó meleg és száraz.

Piacunkon a gabonáink így alkudtak osztr. érték. Tisztabuza 3 fnt 60 kr—4 fnt. Közöséges 3 fnt—3 fnt 40 kr, behozott összesen 458 mérő. — Kétszeres 2 fnt 50—70 kr, behoz. 80 mérő. Rozs 2 fnt 60—80 kr. behoz. 188 m. Árpa 2 fnt—2 fnt 31 kr. behoz. 93 mérő. Zab 2 fnt 42—60 kr. behoz. 93 m. Bab 3 fnt 30—57 kr. behoz. 15 mérő. Tengeri 2 fnt 40—60 kr. behoz. 55 m. Burgonya zsákja 1 fnt—1 fnt 20 kr. behoz. 70 zsák.

Vízalás. Tokajnál " 2. 15' 0" 0-n föll, árad. — Duna, Pestnél " 2. 8' 1" 0-n " — Dráva, Eszéknel " 2. 5' 9" 0-n " apad. — Kulp. Sziszeknél " 19. 12' 2" 0-n " árad. — Béga, N.-Beeskereknél nyárhó 1. 8' 4" 0-n föll, ap. — Ferenc-eszatorna, Földvámán " 1. 6' 2" 0-n föll, —

Felelős szerkesztő: **Kempelen Győző.**

Pénzkelet	Nyárhó			Közlekedés	Szegedi piac (hetivásár nyárhó 6-án)	Vidéki terményárak
	4.	5.	6.			
5%-os metalliques	64	64	63	50		
5%-os nemzeti kölcsön	70	70	71	71		
5% alsó ausztr. urb. k.	88	88	88	88		
5% magyar és gall.	62	62	62	62		
5% erdélyi és gall.	63	64	64	64		
1834-diki sorsj. kötelezv.	290	285	285	285		
1839-diki " "	102	102	102	102		
1854-diki " "	104	104	104	104		
Dunagőzhajóz. 100 frtos	97	97	97	97		
Como-Rentpapírok	71	71	71	71		
Herceg Eszterházy 40 frtos	40	40	40	40		
" Salm 40 "	37	37	37	37		
" Pálffy 40 "	35	35	35	35		
" Clary 40 "	31	31	31	31		
Gr. St. Genois 40 "	34	34	34	34		
Hg. Windschgrätz 20 "	21	22	21	21		
Gróf Waldstein 20 "	24	25	24	24		
Gróf Keglevich 10 "	12	12	12	12		
Hitelorsjegyek 100 frtos	88	88	85	85		
Északi vasut részv.	1742	1782	1782	1782		
Államvasut 500 frankos	244	253	253	253		
Erzsébet nyug. pálya	105	105	105	105		
Tiszai pálya	105	105	105	105		
Ferenc Jozsef kel. pálya	795	797	797	797		
Bankrészevények	169	172	172	172		
Hitelintézet részvények	505	512	512	512		
Escomte-bank	150	170	170	170		
Lloyd	366	366	366	366		
Dunagőzhajóz.	250	250	250	250		
Pesti lánchíd	89	89	89	89		
5% Északi vasp. elsbs. kötv.	84	84	84	84		
5% Dunagőzhaj.	122	122	122	122		
Augsburg, uso	122	122	122	122		
Frankfurt 3 hó m. f.	140	141	141	141		
Hamburg 2 hó m. f.	105	107	107	107		
London	140	141	141	141		
Páris	55	56	56	56		
Cs. kir. arany	6	6	6	6		
Korona	19	19	19	19		
Ezüst	39	39	39	39		

HIRDETÉSEK.

HIRDETÉS.
Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírré tétetik, mikép **1859. évi július hó 12-ik napján délelőtti 10 órakor** a rokusi paplak, ugyanazon év és hó **13-ik napján délelőtti 10 órakor** pedig a főtérnél özevgy Rieger Mihályról és a es. kir. elűsház közt fekvő 630 négyszög ölnyi közeletk, ez utóbbi 4 sarak telekre osztva a városi tanács-teremben tartandó nyilvános árverés utján örökáron eladatik fog.

A paplak kikiáltási-ára 4000 for.
A főtéri telekter őlenkint 10 for.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bnatpénzzel ellátva leendő megjelenésre oly megjegyzéssel hívatnak meg, miszerint a megállapított szerződési föltételek az első tanácsosi osztályban időközben is betekintethetők.

Irások, kellőképp fölszerelt s elegendő bnatpénzzel ellátott ajánlatok a fentkített ideig szinte elfogadhatnak. Szeged, 1859. évi június 22-én.

A városi tanács által.

A szállófurthoz címzett vendéglő
a főtér felsővárosi részén, özevgy Rieger Mihályról 6-ik sz. a. házában, f. évi november elsőjéttől egy vagy több évre bérbeadandó. A föltételek nevezett tulajdonosnőnél tudakolhatók.

Das Gasthaus zur Weintraube
im Hause der Witwe Rieger auf dem Hauptplatze No 6 itt vom **1. November d. Jahres** auf ein oder mehr Jahre zu verpachten. Die Bedingungen find bei der genannten Eigenthümerin zu erfragen.

Egy háznak becsáron alóli eladása.
Glösz Mátyásnak helyben a Rökus szeláni Bürgés mellett 215 négyszög öl területen épült s biróilag a. é. 4421 for. 35% krra becsült háza törvényszék, f. évi 3048. sz. a. költ végzés folytán f. évi július 25-én mint második árverési határidőn, becsáron alól is lefog a legutóbbi igérrőre üttetni, — mely a törvényszéki irodában eltartandó árverésre a venni szándékozók 10% bnatpénzzel ellátva megjelenhetnek.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

Hartleben C. A.-nál Pesten megjelent és Szegeden Burger Zsigmondnál kapható:
Der Kriegsschauplatz in Italien.
In drei Karten:
1. Generalkarte von Italien. 2. Spezialkarte des lombardisch-venetianischen Königreichs. 3. Spezialkarte von Sardinien, Parma u. Modena.
Recht einer Uebersicht der Lage und Größe jedes Staates, der Staatsverfassung, Regierungsform, Einwohnerzahl und Militärmacht zu Lande und zur See, ferner einer Schilderung des Kriegsschauplatzes in Oberitalien. Ferner 3 Karten der angrenzenden Länder: 1. die Schweiz. 2. Vrocl. 3. Kráthen, Krain und Trient.
Quart. 1 fl. 50 fr. é. 2 fl.

Kabinettskarte von Italien und Spezialkarte des lomb.-venetianischen Königreichs.
1859. cart. 84 Nfr.

Kabinettskarte von Sardinien, Parma, Modena und der Lombardeni.
1859. cart. 36 Nfr.